

Sørensen, Else Zeuthen, Gudrun Bjørner og Ragnhild Andersen. 2. beh. ¹⁸/₃ (F. sp. 3180). 3. beh. ²¹/₃ (F. sp. 3310). *Loven stadfæstet 26. marts 1958.* (Lovt. nr. 70).

Loven har følgende indhold:

§ 1. Til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til forsorgslovens kapitler XV eller XVI for perioder omfattende henholdsvis den 1. juli 1958 og den 1. januar 1959, udbetales der en særlig ydelse, hver gang på 95 kr.

§ 2. Udgiften i henhold til nærværende lov refunderes kommunerne fuldt ud af statskassen.

De nærmere regler om indsendelse og revision af regnskaberne samt om anvisning af de kommunerne tilkommende refusionsbeløb fastsættes af socialministeren.

§ 3. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Som begrundelse for lovforslaget anførte *socialministeren* ved dets fremsættelse:

„De [i lovforslaget] nævnte enlige mødre har i de senere år fået udbetalt særlige ydelser. Disse udbetaltes oprindeligt efter lovene om sådanne ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. For indeværende finansår har man imidlertid ved lov af 12. april 1957 [årbog 1956-57, side 224] gennemført en sådan ordning specielt for de omtalte enlige mødre.

Baggrunden herfor var, at de hidtidige særlige ydelser for rentemodtagernes vedkommende ved ændringen af folkeforsikringsloven blev indregnet i folke- og invalidepensionens grundbeløb fra den 1. april 1957 at regne, medens der ikke samtidig blev givet de enlige mødre kompensation for ydelsernes bortfald.

Man anså det derfor for påkrævet, at der, indtil der ad anden vej kunne ydes de enlige mødre en sådan kompensation, åbnedes adgang til at udbetale disse kvinder et beløb svarende til de hidtidige særlige ydelser, i alt 180 kr. årligt. Hjemmel dertil blev derfor — foreløbig for finansåret 1957-58 — tilvejebragt ved loven af 12. april 1957.

Da der fortsat ikke ad anden vej er ydet de enlige mødre kompensation for de omhandlede ydelser, må man anse det for nødvendigt, at der også for det kommende finansår tilvejebringes lovhjemmel for udbetaling af en særlig ydelse til disse kvinder.

Under hensyn til, at folke- og invalidepensionen — og dermed